

กระบวนการสร้างสรรค์บทละครเพลงสำหรับเด็ก

เรื่อง “The Wild West Musical”

The Script Writing Process of the Children’s Musical Play

“The wild west musical”

ชโลธร จันทวงษ์ *

บทคัดย่อ

กระบวนการสร้างสรรค์บทละครเพลงสำหรับเด็ก เรื่อง “The wild west musical” เป็นการศึกษาขั้นตอนกระบวนการทำงานด้านการสร้างสรรค์บทละคร มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาขั้นตอนการทำงานและการพัฒนาองค์ความรู้เรื่องการถ่ายทอดความคิดในการสร้างสรรค์บทละครเด็ก โดยกระบวนการทำงานในการสร้างสรรค์มีขั้นตอนในการทำงานทั้งหมด 4 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นตอนการวางโครงเรื่อง (2) ขั้นตอนการลำดับเหตุการณ์ในโครงเรื่อง (3) ขั้นตอนการเขียนบท และ (4) ขั้นตอนการตรวจสอบบทเพลง

คำสำคัญ: กระบวนการสร้างสรรค์ / บทละคร / ละครเพลง

Abstract

This creative production aims to study the script writing process of the children’s musical play “The wild west musical”. The purpose is to study the work process and the development of knowledge about the transmission of ideas in the creation of script. There are 4 processes which are (1) Plot (2) Narration convention (3) Script writing and (4) Music checking.

Keywords: Creative Production / Script / Musical play

แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

ละครเวทีคือผลงานด้านการแสดงอันเกิดจาก (1) นักแสดง (2) สถานที่ที่ทำให้เกิดการแสดง และ (3) ผู้ชม โดยอาจจะมียุคประเภทยุคศิลปะแขนงต่าง ๆ นับตั้งแต่การเขียนบทละครหรือตีความบทละครที่มีผู้อื่นเขียนไว้เรียบร้อยแล้วการฝึกซ้อมการแสดงไปจนถึงการออกแบบและสร้างฉากแสงเครื่องแต่งกาย แต่งหน้าเสียงและดนตรีการผสมผสานองค์ประกอบทุกด้านเข้าด้วยกันเพื่อสื่อความหมายบางอย่างจากผู้สร้างสรรค์งานไปสู่ผู้ชม (ปาริชาติจิ่งวิวัฒนาภรณ์, 2547) โดยผู้สร้างสรรค์มีความต้องการที่จะสื่อสารประเด็นผ่านละครเวทีสำหรับเด็ก

* อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

ละครเวทีสำหรับเด็กคือผลงานด้านการแสดงที่มีเรื่องราวและนำเสนอในรูปแบบของละครเวทีที่มีนักแสดงเป็นผู้สื่อความหมายและดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบเป็นศัพท์ที่มาจากสหรัฐอเมริกาถ้าในอังกฤษจะใช้คำว่า Young People Theater หรือ YPT ละครเวทีสำหรับเด็กเน้นความบันเทิงและสาระที่มีคุณค่าแก่ผู้ชมเรื่องราวที่นำเสนอและวิธีการนำเสนอขึ้นอยู่กับอายุและความพร้อมของผู้ชมถ้าแสดงในโรงละครขนาดใหญ่จะใช้เทคนิคไฟฉากเสียงเพื่อสร้างภาพต่างๆให้สมกับที่จินตนาการไว้ในสหรัฐอเมริกาละครเวทีสำหรับเด็กส่วนใหญ่จะนำเสนอในรูปแบบของละครเวทีที่เป็นรูปแบบของละครขนาดเล็กใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง (Story theater) มีฉากและเครื่องประกอบฉากที่มี น้ำหนักเบาเคลื่อนย้ายได้สะดวกสามารถนำไปแสดงในโรงเรียนต่างๆได้หากเป็นละครขนาดกลางหรือขนาดใหญ่ก็จะเร่ไปตามเมืองและจัดเสนอในโรงละครของชุมชนหรือศูนย์ศิลปะชุมชนและให้นักเรียนในชุมชนนั้นมาชมที่โรงละครในระหว่างเวลาเรียนหรือเปิดให้ซื้อบัตรเข้าชมในวันหยุด (พรรัตน์ดำรง, 2550 : 14 - 15)

ผู้สร้างสรรค์มุ่งเน้นการสร้างสรรคบทละครสำหรับเด็กที่มีเรื่องราวสั้นกระชับ มีเนื้อเรื่องที่สามารถเห็นภาพจินตนาการได้อย่างชัดเจนมีการสื่อสารเพื่อที่ดึงดูดความสนใจจากกลุ่มผู้ชมในวัยเด็ก โดยในบทความนี้ จะกล่าวถึงกระบวนการสร้างสรรค์บทละครเพลงสำหรับเด็ก เรื่อง “The wild west musical” ซึ่งเป็นละครสองภาษาที่ให้ ความสนุกสนานและเสียงเพลงภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของเด็ก

แนวความคิดของการสร้างสรรค์ (แนวคิดและทฤษฎีทางการละคร)

ละครกับการสื่อสาร

โรแลนด์บาร์ธส์ (Roland Barthes) (อ้างในวิทยาลัยวัฒนธรรม, 2538 : 123) ได้ให้คำจำกัดความ “ละคร” ไว้ดังนี้ “ละครคืออะไรคือเครื่องจักรแห่งการสื่อสารประเภทหนึ่งในขณะที่ไม่ได้ทำงานเครื่องจักรนี้ซ่อนตัวอยู่หลังม่านแต่เมื่อมีการเปิดตัวเครื่องจักรนี้มันจะส่งสาร (messages) จำนวนหนึ่งมายังเราทันทีที่สารเหล่านี้มีลักษณะพิเศษเฉพาะกล่าวคือมันถูกส่งมาพร้อมๆกันแต่ด้วยจังหวะที่ต่างกันในการแสดงแต่ละขณะเราจะได้รับข่าวสารถึงหกหรือเจ็ดประการในเวลาเดียวกัน (จากฉากเสื้อผ้าแสงตำแหน่งของนักแสดงกริยาท่าทางภาษาใบ้คำพูด) ข่าวสารบางประเภทคงที่ (กรณีของฉาก) ในขณะที่ข่าวสารอื่นๆเปลี่ยนไป (คำพูดกริยาท่าทาง) นี่เป็นเรื่องของการประสานข่าวสารอย่างแท้จริงและนี่คือลักษณะความเป็นละคร”

ภรณ์คุรุรัตน์และนางเยาว์แจ้เพ็ญแข (2535) กล่าวว่าคำว่าละครมาจากภาษากรีกว่า Dra-o ซึ่งหมายถึง “ฉันทะทำฉันทะแสดง” และยังให้ความหมายของละครว่าละครหมายถึงการแสดงเพื่อให้เกิดความบันเทิงและเป็นวิธีการที่เก่าแก่และง่ายที่สุดในการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการติดต่อเริ่มตั้งแต่มนุษย์พยายามที่จะสื่อความหมายกันด้วยท่าทางการแสดงออกด้วยท่าทางของมนุษย์นี้มาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับและวิวัฒนาการมาโดยตลอดการแสดงออกของมนุษย์ที่วานี้หมายถึงละครที่มีรูปแบบตายตัวเช่นละครร้องละครรำละครนอกละครในจนเป็นต้นไปจนถึงการแสดงออกทางภาษาและท่าทางที่มีได้มีรูปแบบที่ตายตัวเช่นการแสดงออกท่าทางและภาษาของเด็กตามจินตนาการละครจึงเป็นการแสดงด้วยการใช้ภาษาและกริยาท่าทางตามเนื้อเรื่อง

สตีเฟนพันธุมโกมล (2542) กล่าวว่าการแสดงละครเป็นศิลปะที่เก่าแก่ที่สุดอย่างหนึ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นจากการเลียนแบบชีวิตเพื่อแสดงออกถึงเรื่องราวความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์และแสวงหาความเข้าใจชีวิตที่พึงได้รับจากการชมละครที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นนั้น

มีทนี รัตนิน (2546) กล่าวว่า คำว่า “ละคร” แต่เดิมนั้น หมายถึง การแสดงร่ายรำเป็นเรื่องราวติดต่อกัน หรือแม้แต่ คำว่า “lakon” ในภาษาชวา ก็หมายถึงการแสดงท่าหรือการบรรยายโดยมีท่าทางประกอบ โดยสรุปแล้ว ละครหมายถึง การแสดงออกด้วยภาษาและท่าทางของมนุษย์เพื่อสื่อสารเรื่องราวและอารมณ์ ความรู้สึก และความคิด โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อความบันเทิง เพิ่มพูนปัญญาและชำระล้างจิตใจให้สะอาดบริสุทธิ์ (Catharsis)

การสื่อสาร

อานน์ อุแบร์สเฟลด์ ได้แสดงให้เห็นไว้ว่า ละครเป็นสัญญาณกลุ่มหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยส่วนที่เป็นตัวบทหรือบทเจรจา กับส่วนที่เป็นการแสดงสัญญาณกลุ่มนี้อยู่ในกระบวนการของการสื่อสาร ซึ่งจะสื่อ “สาร” (messages) มายังผู้ดูหรือผู้รับ

ผู้ส่งสาร (Emetteurs)	ผู้ประพันธ์ + ผู้กำกับการแสดง + ผู้ช่วยผู้กำกับด้าน ต่างๆ + นักแสดง
สาร (Messages)	ตัวบท + การแสดง
รหัส (Codes)	รหัสด้านภาษา + รหัสด้านโสตทัศนยะ (หู-ตา) + รหัส ด้านสังคมวัฒนธรรม สมบัติผู้ดีทางการละคร ความสมจริง เป็นต้น) + รหัสเฉพาะละคร (สถานที่ ฉาก การแสดง เป็นต้น)
ผู้รับ (Recepteur)	ผู้ดูเฉพาะและสาธารณชน

ละครจึงจัดเป็นกระบวนการหนึ่งทางการสื่อสาร ซึ่งมีหน้าที่ 6 ประการของภาษาตามทฤษฎีการสื่อสารของจาคอบสัน (Jakobson)

- (1) หน้าที่ด้านอารมณ์หรือการแสดงออก ซึ่งเน้นที่ตัวผู้ส่งสาร เป็นหน้าที่ซึ่งสำคัญที่สุดหน้าที่ของภาษาในด้านนี้จะบอกแก่ผู้ดูว่า ตัวละครผู้ส่งสารนั้นๆ มีบุคลิกลักษณะอย่างไรและอยู่ในอารมณ์ใด
- (2) หน้าที่ด้านการตอบรับ ซึ่งเน้นที่ตัวผู้รับโดยมุ่งหมายที่จะได้ปฏิกิริยาตอบกลับ
- (3) หน้าที่ด้านอ้างอิง ซึ่งเน้นที่ตัวบริบท ทำให้ผู้ดูไม่ลืมบริบทของการสื่อสารดังกล่าว ไม่ว่าจะ เป็นบริบทประวัติศาสตร์ สังคม การเมืองหรือจิตวิทยา ซึ่งนำไปสู่ลักษณะ “ความเป็นจริง” ประการหนึ่ง
- (4) หน้าที่ด้านความงาม เน้นที่ตัวสาร ช่วยเพิ่มความหมายให้แก่คำพูดนั้น
- (5) หน้าที่ด้านการตรวจสอบ เน้นที่การติดต่อระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร จะปรากฏใน รูปของการหัวเราะ การหลั่งน้ำตา การหัวเราะเยาะ การตบมือ หรือการเป่าปากของผู้ดูเอง
- (6) หน้าที่ด้านยืนยันความเข้าใจ เน้นที่ตัวรหัสที่ใช้เพื่อให้แน่ใจว่าผู้รับสารเข้าใจในรหัสที่ ผู้ส่งสารส่ง

ในละครเรื่องหนึ่ง ๆ หน้าที่ต่าง ๆ ทั้งหมดประการนี้ของภาษาพูดในตัวบท และของ “ภาษา” การแสดง อันได้แก่ ภาษาใบ้ กริยาท่าทาง การเคลื่อนไหว การแต่งหน้า การแต่งผม เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ประกอบฉาก ฉาก แสง ดนตรีและเสียง ภาษาพูดและ “ภาษา” การแสดงนี้จะร่วมกันส่งสารมายังผู้รับ (ตัวละครผู้ร่วมบทเจรจาตัวอื่น ๆ และผู้ดู) และประกอบตัวกันขึ้นเป็นละคร ด้วยสัญญาณจำนวนมากเช่นนี้ การแสดงละครจึงจัดได้ว่าเป็นการสื่อสาร

องค์ประกอบการเล่าเรื่อง

• โครงเรื่อง (Plot)

โครงเรื่อง (Plot) หมายถึง การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างมีเหตุมีผลและมีจุดหมายปลายทาง กล่าวคือ มีช่วงต้น ช่วงกลาง และตอนจบของเรื่อง การวางโครงเรื่องคือการวางแผนหรือกำหนดเส้นทางของตัวละครภายในเรื่องที่จะมีทั้ง ปัญหา อุปสรรค การกระทำ ทางเลือก และบทสรุปของตัวละครแต่ละตัวว่าจะเป็นอย่างไรร

การลำดับเหตุการณ์ในโครงเรื่อง(อาจเรียกว่า ขนบของการเล่าเรื่อง Narration convention) มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ (อูมาพร มะโรณีย์, 2551)

(1) ขั้นเริ่มเรื่อง (Exposition) การเริ่มเรื่องเป็นการชักจูงความสนใจให้ติดตามเรื่องราว มีการปูเรื่องเช่น แนะนำตัวละคร สถานที่ หรือเผยปมปัญหาหรือข้อขัดแย้งให้ชวนติดตาม โดยที่ไม่จำเป็นต้องไล่ตามลำดับเวลาจากก่อน-หลัง ก็ได้

(2) ขั้นพัฒนาเหตุการณ์ (Rising action) คือการดำเนินเรื่องราวหรือเหตุการณ์ให้ต่อเนื่องสมเหตุสมผล โดยเพิ่มปมปัญหา ความขัดแย้ง ของตัวละครให้เข้มข้นขึ้นเพื่อพัฒนาเหตุการณ์สู่ขั้นต่อไป

(3) ขั้นภาวะวิกฤต (Climax) เป็นขั้นที่ความขัดแย้งหรือปมปัญหาพุ่งถึงขีดสุดของเรื่อง ตัวละครจะถูกบีบให้เลือกรายอย่างใดอย่างหนึ่ง

(4) ขั้นภาวะคลี่คลาย (Falling action) เป็นขั้นที่ปัญหาความขัดแย้งต่างๆ เปิดเผยหรือคลี่คลายได้แล้ว

(5) ขั้นยุติเรื่องราว (Ending) เป็นขั้นที่เรื่องราวต่างๆ ได้จบสิ้นลง โดยไม่จำเป็นต้องจบแบบมีความสุขเสมอไป อาจจบแบบสูญเสีย หรือจบเป็นปริศนาก็ได้

กระบวนการสร้างสรรค์บทละครเพลงสำหรับเด็ก เรื่อง “The wild west musical”

ในผลงานนี้ ผู้สร้างสรรค์มีหน้าที่ในการเขียนเฉพาะบทละคร โดยจะต้องเขียนอธิบายเนื้อหา รายละเอียดที่ต้องการจะสื่อสารในบทเพลง จากนั้นส่งให้ผู้ประพันธ์เพลงในขั้นตอนต่อไป

(1) ขั้นตอนการวางโครงเรื่อง (Plot)

ผู้สร้างสรรค์ต้องการให้เนื้อเรื่องมีกลิ่นอายของวัฒนธรรมตะวันตก เพื่อที่จะสอดแทรกเพลงร้องภาษาอังกฤษเข้าไปในบทละครด้วย จึงวางโครงเรื่องและตัวละครดังนี้

เรื่องราวเกิดขึ้น ณ เมือง Cactus town เมื่อ Marco ม้าหนุ่มประจำเมือง และเพื่อนของเขา เหล่า Cactus brothers - Ben Billy และ Bobby มีภารกิจในการชักชวน Moochoo ม้าที่คิดว่าตัวเองคือวัว และไม่ยอมให้ใครขี่ เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการเดินทาง ทั้งสามต้องช่วยกันเปลี่ยนใจ Moochoo ให้กลับมาเชื่อมั่นว่าตัวเองเป็นม้าให้ได้ Ben เล่าเรื่องราวและคุณลักษณะที่ดีของม้า Bobby ใช้ดนตรี สร้างความสนุกสนาน และ Billy เล่าเรื่องตำนานการดวลปืนของเหล่าคาวบอยกับม้าคู่ใจ จนทำให้ Moochoo ค้นพบตัวตนที่แท้จริง และยอมเข้าร่วมทีมกับเหล่า Cactus brothers ในที่สุด

โดยมีข้อคิดหลักของเรื่องคือ “ไปคนเดียวไปได้ไว แต่ไปหลายคนไปได้ไกล” / “มิตรภาพ” และ “การเดินทาง”

(2) ขั้นตอนการลำดับเหตุการณ์ในโครงเรื่อง(Narration convention)

2.1 ขั้นเริ่มเรื่อง (Exposition) - ม้า (1) Marco เปิดเรื่อง ทักทายเด็กๆ แล้วบอกว่าวันนี้เราจะพาไปพบกับเพื่อนม้าของเขาที่พิเศษมากๆ/เปิดตัวเหล่าพี่น้อง แคคตัส

2.2 ขั้นพัฒนาเหตุการณ์ (Rising action) - เหล่าแคคตัสบอกกับ Marco ว่าพวกเราอยากเป็นเพื่อนและอยากให้ Moochoo มาร่วมเดินทางกับเรา แต่ติดอยู่ตรงที่ เค้าคิดว่าตัวเองเป็นวัวนะสิ ! มันไม่ง่ายเลยที่จะขึ้นไปไหนต่อไหน

2.3 ขั้นภาวะวิกฤต (Climax) - สร้างกำลังใจ (Encourage) ให้ม้า Moochoo ที่คิดว่าตัวเองคือวัว แคคตัสทั้งสาม แก้ปัญหาในแบบฉบับของตัวเอง รวม 3 เรื่องราว โดยลักษณะของเรื่องราวนั้นเล่าตามคาแรคเตอร์ของแต่ละตัวละคร คือ

BEN	BILLY	BOBBY
ลักษณะดูตึง ๆ แต่จริงแล้วเป็นผู้มากประสบการณ์ เป็นผู้ให้ข้อมูล	ตัวหลักของกลุ่ม ตลกใจดี หัวๆ จริงใจ ชอบทำอะไรนอกกรอบ	นักดนตรี ออกแนวเท่ๆ ขริม
วิธีการแก้ปัญหาของBEN	วิธีการแก้ปัญหาของBILLY	วิธีการแก้ปัญหาของBOBBY
เล่าเรื่องราวและคุณลักษณะที่ดึงดูดของม้า	เล่าเรื่องตำนานการตวลปีนของเหล่าควาบอยและม้าคู่ใจ	ใช้ดนตรีและเสียงเพลง สร้างความสนุกสนาน

2.4 ขั้นภาวะคลี่คลาย (Falling action) - Moochoo ยอมรับในความเป็นตัวเอง โดยมีจุดที่ทำให้ฉุกคิดได้จากการกระทำและคำพูดของทั้งสาม (turning point) สุดท้ายแก้ปมของตัวเองค้นพบตัวตนและกลับมาเชื่อมั่น มีความมั่นใจและภูมิใจในการเป็นม้า

2.5 ขั้นยุติเรื่องราว (Ending) - Moochoo เป็นเพื่อนร่วมทางกับเหล่าแคคตัส ยอมให้ขี่ และออกเดินทางเคียงบ่าเคียงไหล่ไปด้วยกัน

(3) ขั้นตอนการเขียนบท

ผู้สร้างสรรค์เขียนบทละคร โดยเรียงลำดับเหตุการณ์ รวมทั้งกำหนดทิศทางการเข้าออกของตัวละคร แสงไฟ (Lighting) รวมถึงเสียงเพลงและดนตรี (Sound and Music) ดังนี้

ม่านฝั่งซ้ายเปิด ไฟ Spot Light ส่องมาที่ Horse 1 : Marco

Marco

สวัสดีเด็กๆ ยินดีต้อนรับสู่ Cactus Town ทุกคนรู้ไหมว่าฉันคืออะไร ? ใช่แล้ว ฉันคือม้า พวกฉันแข็งแรงแล้วก็วิ่งไวมาก ในวันหนึ่ง ฉันสามารถวิ่งได้หลายกิโลเมตรเลยล่ะ ! และแน่นอน พวกหนูๆ ยังสามารถขี่มาบนหลังของฉัน ให้ฉันพาไปส่งในทุกอย่างที่ได้อีกด้วย นะ ฉันมีเพื่อนม้าตัวหนึ่ง อยากจะแนะนำให้คุณรู้จัก เขาพิเศษ และโด่งดังมากๆเลยล่ะ ทุกคนใน ย่านนี้ต่างรู้จักกันเป็นอย่างดี แต่ก่อนอื่นขอแนะนำเหล่าเพื่อนร่วมทีมสุดพิเศษของฉันไปพบกับพวกเขา กันเลยยย...

ม่าน (กลาง) เปิดออก

เข้าเพลงที่ 1

เนื้อหาและรายละเอียด
ของเพลงที่ต้องการ

แนะนำตัวละคร cactus brothers ทั้งสาม เล่าว่า ชื่ออะไรบ้าง Bob Billy Ben มีนิสัยอย่างไร Ben ตัวมีหนวด จะมากประสบการณ์ ดูต๋อง ๆ แต่ เป็นผู้มีความรู้ Bobby ตัว นักดนตรีจะออกแนวสุขุม เท่ ๆ คูล ๆ Billy ตลกใจดี หัว ๆ จริงใจ ชอบทำอะไรนอกกรอบ พวกเราเป็นพี่น้องกัน ชอบเดินทางเสมอ ๆ และคอยเป็นคนที่ entertain ผู้คนในดินแดนแห่งนี้

Billy

สวัสดี marco พวกเรามาแล้ว ไหนล่ะ เพื่อนของนายที่ว่านะ เค้าชื่ออะไรนะ Moochoo ไหม?

Ben

ตื่นตื่นจัง นายบอกเราว่าจะพามาเจอเพื่อนคนพิเศษ ชั้นอดใจรอไม่ไหวซะแล้ว

Bobby

ใช่ๆ พวกเราอยากให้ Moochoo มาร่วมเดินทางกับเรามากๆเลยล่ะ ถ้าได้เพื่อนร่วมทีมมาเพิ่ม เสียงดนตรีของฉันก็คงจะสนุกขึ้นอีกไม่เบา

Marco

เออล่ะ (หัวเราะ) ใจเย็นๆ พวกนายจะได้เจอกับเขาแน่ๆโอเค ถ้าพวกนายอยากเจอมาก ล่ะก็ ขอเชิญพบกับ... Moooooooooooooooooooooo !

ม่านฝั่งขวาเปิด ไฟ stage ดับลง เหลือไว้แค่ไฟ spot light ส่องไปที่ Moochoo
ดนตรีอสังการเปิดตัว

Moochoo

(ส่งเสียงร้อง) moooooooooooooo (ดนตรี เป่าว หรือ เสียงนกอินทรีบินผ่าน)

ไฟ stage เปิดทั้งหมด

Marco

เอ่อ... คือว่า .. ฉันลืมบอกพวกนายนะ คือเพื่อนของฉันคนนี้ เค้าเป็นม้าม่าก็จริง
แต่.. เอ่อ.. เค้าชอบคิดว่าตัวเองคือว๊วนะ

Billy, Ben, Bobby

(ทั้งสามหันมามองหน้ากัน ประหลาดใจ) ว๊ว... จ๊นเหรอ

Marco

แถม..... ยังไม่ยอมให้ใครชี้อีกด้วยนะ มันไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เลยละ

Billy

โอเค จ๊น เอ่อ .. (หันไปหา moochoo)
สวัสดี moochoo พวกเรายินดีที่ได้รู้จักนะ (น้ำเสียงทักทายอย่างกระตือรือร้น)

Moochoo

สวัสดี พวกนายมีหญ้าไหม ฉันค่อนข้างหิว ฉันคิดว่าเดี่ยวพอกินหญ้าเสร็จแล้ว
จะไปให้ชาวบ้านริตนมเก็บใส่ขวดไว้สักหน่อย... ฉันนะเดินช้า วิ่งก็ช้า จะไปหาหญ้าไกล ๆ
คงลำบาก แถวนี่ก็หาหญ้าไม่ได้แล้วชะด้วย อากาศร้อนแล้วก็ช่างแห้งแล้งจริง ๆ
mooooooooo

Marco

แหะๆ ฉันบอกพวกนายแล้ว.. ถึงอยากให้พวกนายได้มาเจอยังไงละ
ถ้าเราทำให้เค้ากลับมาเป็นม้าม่าได้จริง ๆ ละก็ การเดินทางของพวกนายร่วมกับสมาชิกใหม่
จะต้องสนุกมากแน่ๆ เค้าเป็นม้าม่าตัวเดียวในเมืองที่ร้องเพลงได้
เลยนะ ! แต่ก็อย่างว่า...

Ben

เฮอน่าๆ มันไม่น่าจะเป็นเรื่องยากอะไรสำหรับพวกเรานะ Hey Moochoo

เข้าเพลงที่ 2

เนื้อหา และรายละเอียด
ของเพลงที่ต้องการ

เล่าตลกๆ เนื้อหาทำนองว่า Ben ผู้มากประสบการณ์ เคยขี่ม้า เลี้ยงม้ามาแล้ว นักต่อนัก เล่าว่าวิธีทำให้ moochoo เปลี่ยนความคิดที่ ว่าตัวเองเป็นวัวคือการร้องเพลงเล่าลักษณะเด่นของม้า มีพลังกำลังที่แข็งแรง มีขนสวยมันวับ สง่างามและยังวิ่งได้เร็ว สามารถช่วยเหลือคนในเมืองเมื่อเกิดปัญหามาแล้วหลายครั้ง ทุกคนในเมืองรักพวกม้ามาก ลองมองดูตัวเองสิ moochoo เธอมีคุณลักษณะที่ดีของม้าเหล่านี้ครบถ้วนเลยนะ เธอจะเป็นหนึ่งในม้าสายพันธุ์ชั้นยอดที่ทุกคนชื่นชอบเลยละ

Moochoo

จริงหรือ ฉันไม่เคยได้ยินใครพูดกับฉันแบบนี้เลยนะ ฉันคิดว่าฉัน.....เอ๋ม.. moo
(ร้องมอได้ครั้งคำแต่โดนเบรคซะก่อน)

Bobby

อ๊ะ อ๊ะ อย่าเพิ่งพูดอะไร อย่าเพิ่งสงสัยสิ่งใด เธอรู้ไหม moochoo
เสียงเพลงแห่งเมือง Cactus เธอจำได้ไหม เพลงเต้นรำพื้นเมืองที่สนุกที่สุดของเรา
มีจังหวะมาจากเสียงเดินและวิ่งของม้าอย่างเธอนะ

เข้าเพลงที่ 3

เนื้อหา และรายละเอียด
ของเพลงที่ต้องการ

ต้องการเพลงเร็วสนุกๆ มีจังหวะเคาะเป็นเสียงกิบเท้าม้า วิ่งห้อย มีความ Yee Ha ผสมกับเสียงปรบมือเหมือนอยู่ในงานรื่นเริงของชาวบ้าน มีช่วง Interact กับผู้ชมโดยการส่งท่อนให้ปรบมือตามไปด้วย เนื้อเพลงเล่าในเชิงให้กำลังใจ อบอุ่น ว่าม้าอย่างเธอนั้นอยู่คู่กับเรามายาวนานแต่ไหนแต่ไร ลองฟังดูสิ ลองฟังเสียงวิ่งที่แสนจะสนุกสนาน เพียงแค่เธอลองเปิดใจ แล้วลองวิ่งดู เธอก็จะค้นพบกับจังหวะที่ใช่ จังหวะที่เป็นตัวเธอ True you แล้วฉันรับรองว่าเธอจะหลงรักในตัวตนที่แท้จริงของเธออย่างแน่นอน ลองร้องออกมาดูสิ moochoo ร้องฮึ่ๆ แบบที่เป็นเธอ แล้วเธอจะรู้ว่ามันปลดปล่อยและสนุกกว่ามาก Hey moochoo เมื่อเธอเป็นม้า เธอจะสร้างเสียงดนตรีและส่งต่อความสุขให้กับอีกหลายคนเลยละ

Moochoo

(เริ่มสนุก) ฮ่าๆ..... ฉันไม่ได้สนุกแบบนี้มานานแค่ไหนแล้วนะ

เข้าเพลงที่ 4

เนื้อหา และรายละเอียด
ของเพลงที่ต้องการ

เนื้อหาเล่าความย้อนแย้งตลก ๆ ว่าที่ผ่านมาจากตัวเอง
กึ่งเหมือนกันนะ มักับัวว มันต่างกันยังไงนะ ทุกวันก็จะใช้
ชีวิตเป็นวัว ตื่นมาเล็มหญ้า และคิดว่าต้องผลิตนม แต่ก็ไม่ได้
เคยรีดนมออกมาได้เลยสักที หรือว่าฉันจะเป็นวัวพันธุ์ใหม่
เอ๊ะยังไงกันนะ อืม วัวมีสีขา ฉันก็มีสีขา ฉันชอบร้อง moo
moo มันก็เรียบง่ายดี แต่ก็เหมือนว่าขาดอะไรไป พอได้ร้อง
อ้อๆ ทำไมมันเริ่มสนุก หรือว่าฉันจะเป็นม้ากันแน่นะ การเป็น
วาวัวนั้นวันๆแทบไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับใครเลย แต่พอได้ยินเพลง
ของ Bobby ฉันก็เห็นภาพความสนุกมากมาย การได้อยู่กับ
คนเยอะๆ ได้อยู่กับเสียงเพลง และงานรื่นเริง มันก็ดีไม่น้อย
นะเนี่ย

แต่...ติดตรงที่ว่า... ฉันคิดว่าฉันคงวิ่งไม่ได้เร็วเหมือนพวกม้าตัวอื่นๆหรอกนะ
มันอาจจะไม่ใช่ธรรมชาติของฉันหรอก ถ้าใครจะมาขี่ล่ะก็ คงต้องเลิกคิดไปได้เลย (คอตก)

Billy

กล้าๆหนอยสิเพื่อน ! เราว่าน่าจะ สุดแสนจะพิเศษ ฉันจะเล่าเรื่องการผจญภัยของฉัน
กับเหล่าม้าทั้งหลายให้ฟัง

เนื้อหา และรายละเอียด
ของเพลงที่ต้องการ

เข้าเพลงที่ 5

เล่าเรื่องตำนานการดวลปืนไวแห่งเมือง Cactuso
เหล่า คาวบอยจะต้องมีม้าคู่ใจของตนเอง ไปไหนไปด้วยกัน
โดยที่ปลายภูเขาแถบซานเมื่อง จะมีต้นแอปเปิ้ล และเมื่อสัณ
ญาณเริ่มต้นขึ้น เหล่าคาวบอยจะต้องขี่ม้าคู่ใจของตนไปยัง
จุดกำหนด ชักปืนของตนเองออกมาให้ได้ไวที่สุด เล็งไปที่หัว
แอปเปิ้ล แล้วก็ยิงให้ผลแอปเปิ้ลร่วงลงมา ใครทำได้ไวที่สุด
คือผู้ชนะ มันช่างเป็นช่วงเวลาสนุกสุดๆระหว่างเขาและพวก
ม้าเลยละ

คาวบอยกับเสียงปืนเป็นของคู่กัน ! ฮ่าๆ “ปัง เพี้ยว” (เสียงปืนดังขึ้น)

ไฟ stage ดับลงทั้งหมด ม่านฝั่งขวาปิดลง
Sound เสียง Moochoo ร้องเหวอ ตกใจ ตามด้วยเสียงวิ่งหือตะบึงออกไปด้วยความตกใจ
ไฟ Stage เปิดขึ้น

Marco

ว้าวว Moochoo นายวิ่งเร็วกว่าม้าทุกตัวในเมืองรวมกันเสียอีกนะเนี่ย !

Billy, Bobby, Ben

โ้วววววววววววววววววว (พร้อมกัน)

Sound เสียงม้าวิ่งจากไกลเข้ามาใกล้
ม่านขวาเปิดออก ไฟ spotlight ส่องที่ Moochoo

Moochoo

ว้าว ฉันทิ้ง ! ฮ่าๆๆๆ ฉันทิ้งได้ วิ่งได้เร็วมากด้วย !
ว้าว สุดยอด มันเป็นความรู้สึกที่พิเศษมากจริงๆ!

Billy

ฮ่าๆ Moochoo นายวิ่งเร็วมาก ! สุดยอดไปเลย

Billy

ฉันคิดว่า Moochoo นายควรมาร่วมเดินทางกับพวกเรานะ ถ้านายได้ออกไปวิ่ง
โลดแล่นบนโลกกว้าง นายจะพบว่า มีเรื่องสนุกๆ รอนายอยู่มากมายเลยล่ะ

Bobby

ผจญภัย !

Billy

ดนตรีและเสียงเพลง !

Ben

เทศกาลและงานรื่นเริง !

Marco

และเรื่องเล่าแสนสนุก !

Moochoo

ได้เลย ขอขอบคุณพวกนายมากนะ “เพื่อน”
moooo อู๊ปส์ ! Yee haaaaaaaaaaaa !

Billy, Ben ,Bobby, Marco

ใช่แล้ว ! Yee haaaaaaaaaaaa !

เสียงเพลงความรื่นเริง ระคนกลืนอายุแห่งโลกตะวันตกบรรเลง

--- จบ ---

(4) ขั้นตอนการตรวจสอบบทเพลงภาษาอังกฤษ

จากที่ผู้สร้างสรรค์บทละครได้ระบุนรายละเอียดและเนื้อหาของบทเพลงที่ต้องการแทรกลงไปในตัวบทละครแล้ว จะต้องติดตามบทเพลงโดยตรวจสอบเนื้อหา ความสั้นยาวของเพลง สัมผัสคล้องจอง และทำนองเพลง ซึ่งมีจำนวนบทเพลงทั้งสิ้น 5 เพลง ในละครเรื่องนี้

เพลงที่ 1	BROTHERHOOD OF CACTUSO TOWN
เพลงที่ 2	MOOCHOO MAKES A PERFECT HORSE
เพลงที่ 3	THE HORSE INSIDE YOU
เพลงที่ 4	MOOCHOO'S SOB STORY
เพลงที่ 5	BILLY'S FAVOURITE GAME

โดยบทเพลงนั้นจะต้องใช้ภาษาที่สามารถอธิบายเนื้อหาที่ต้องการจะสื่อสารได้อย่างครบถ้วน ถูกต้อง ไม่ใช่คำที่ยากจนเกินไป เนื่องจากต้องการให้เด็กๆสามารถฟัง และร้องตามไปด้วยได้ เพลงจะต้องสามารถทำหน้าที่ของการเล่าเรื่องให้เห็นภาพได้ เพื่อให้ผู้ชมเกิดจินตนาการ เพลิดเพลินไปกับอารมณ์ของเพลง บรรยากาศของเรื่องราว และเกิดความรู้สึกร่วมกับตัวละครไปในขณะเดียวกัน

องค์ความรู้ในการสร้างสรรค์

(1) ได้พัฒนากระบวนการสื่อสารโดยใช้การสร้างสรรค์บทละครเด็ก และ ท่วงทำนองของดนตรี เป็นสื่อในการถ่ายทอดความหมายและความรู้สึก

(2) การสร้างเพลงสำหรับบทละคร ควรสร้างสรรค์ให้เหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาใจความของบท โดยต้องพิจารณาถึงบริบทของเรื่องราวที่ต้องการจะเล่าเป็นหลักเพื่อให้เกิดความสมดุลบรรยากาศในเรื่องราว เพื่อการสื่อสารถึงความหมายได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

(3) การสร้างสรรค์บทละครที่มีตัวละครเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดและสื่อสารอารมณ์ จำเป็นจะต้องสื่อแนวความคิดอารมณ์ และความหมายที่ต้องการจะถ่ายทอดของตัวละครอย่างละเอียด และชัดเจน เพื่อให้ไม่ซับซ้อนจนเกินไป เพื่อความสามารถในการเข้าถึงกลุ่มผู้ชมวัยเด็ก

(4) การเขียนรายละเอียดของสิ่งที่ผู้สร้างสรรค์บทละครต้องการให้เกิดขึ้นในบทเพลงให้เห็นภาพชัดเจน เป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลให้ผู้ประพันธ์เพลงและดนตรี สามารถทำงานต่อจากผู้สร้างสรรค์บทได้อย่างรวดเร็ว ลดทอนขั้นตอนในการปรับแก้ ทำให้ประหยัดเวลาในการสร้างสรรค์งานไปได้มาก

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์, จิรยุทธ์ สินธุ์พันธุ์, สุกัญญา สมไพบูลย์, ปรีดา อัคร
จันทโชติ. (2546). *สุนทรียนิเทศศาสตร์ การศึกษาสื่อสารการ
แสดงและสื่อจินตคดี*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ปาริชาติ จึงวิวัฒนาภรณ์.(2547). *ละครสร้างสรรค์สำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ :
สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ

พรรัตน์ ดำรง. (2550). *การละครสำหรับเยาวชน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สดใส พันธุ์โกลม. (2550). *ปริทัศน์ศิลปะการละคร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุมาพร มะโรณี. (2551). *สัมพันธ์ของการเล่าเรื่องในสื่อการ์ตูน ละคร
โทรทัศน์ และนวนิยาย*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คณะ
นิเทศศาสตร์

ภาษาอังกฤษ

NovakElaine, A. (1988). *Performing in Musicals*.New York :Schirm
er Books.
